

BŐSI HÍRMONDÓ

Bős Nagyközség Önkormányzatának lapja – Periodikum samosprávy obce Gabčíkovo
2007. december – december 2007 VI. évfolyam/ročník

Aldott karácsonyt és boldog újévet kíván minden polgártársunknak a bősi önkormányzat

Krisztus Urunknak áldott születésén

Újra eljött a téli napforduló ideje nálunk – tőlünk nem függő kozmikus valóság ez – s ezt a napfordulót jelölte meg az ókeresztény kor római egyháza Krisztus test szerinti születésének megünneplésével: testté, emberré lett az örök Ige.

Ugyanakkor azt is megvallja karácsonykor, hogy mielőtt emberré lett, az Ige öröktől fogva az Atyától születik, mint a Szentháromság második személye. Az ünnepekhez rítusok tartoznak. A római rítus elhangzó szövegekből, énekekből, mozgásokból, látható jelekből épül fel, amelyek meghatározott történeti tényre épülő tartalmat jelenítenek meg a múlt időben. A rítushoz tartozó cselekménysort egyszerűen el kell végezni, ki kell ejteni, át kell énekelni, ezáltal jelenül meg az ünnep tartalma lényege itt és most, és így vehetünk részt benne mi, a legújabb korszak lakói. Az ünnepek szertartásainak elvégzése személyes fáradozást, áldozatot igényel. Nem bízhatjuk rá egy CD lejátszóra,

hogy az majd imádkozik helyettünk. Nem elegendő a televízióból követni a miseközvetítést (ez főleg az ágyhoz kötöttek részére segítség, akik személyesen nem lehetnek jelen). Az élő embernek oda kell ajándékozni hozzá jelenlétét, hangját, testtartását, az egyháznak közepet. Az egyháznak el kell énekelnie, fel kell olvasnia, jelekkel ki kell fejeznie azt, amit vall és hisz. Ennek szolgálatában ajándékozni kell hozzá a teremtett világ javaiból is, kenyeret, bort, tömjént, gyertyát, tüzet.... S hogy az egész ne legyen felszínes, képmutató és babonás, önmaga odaadását is bele kell helyezni, s ennek az odaadásnak az élet minden területére ki kell terjednie: hétköznapiakat átjáró odaadásra van szükség. Gondoljunk csak arra, a mindennapi életben is így van: mindenkinek kialakulnak bizonyos megszokott rítusai, pl. a reggeli teendőink „szertartása”, étkezési szokásaink. Néha nem nagy kedvvel végezzük ezeket, máskor könnyedén, lazán. Mindenesre a rítus elvégzésének vannak gyümöl-

csei: A reggeli rítusaink után tiszta testtel, szép ruhában, felfrissülve indulhatunk munkába.

A liturgia rítusaiban van kegyelmi pillanat, sőt a liturgia maga kegyelmi esemény. Az emberi fáradozás gyümölcse is szép: a rítus közösséget, értékes művészi alkotásokat terem, műveli és finomítja a lelket. A kegyelmi mozzanat azonban azt jelenti, hogy Isten megjelenik megvilágosító, megszentelő és segítő kegyelmével. A rítusban Szentlélektől közölt ismeretet nyerünk, s ez olyan ismeret, amelyet nem lehet könyvekből megtanulni, különbözik az evilági és filozófiai ismerettől. A rítusban Isten és ember között titokzatos találkozás történik, szent csele, amelyben a látható alakban ismerjük meg az Istent, hogy a láthatatlan szeretetére gyulladjunk általa. A liturgiában így megnyílik az ég, s bepillantunk az Isten világába, bár nem teljesen és színről-színre, de az is elmondható, hogy a nyílt égen át az Isten világa ér el hozzánk földön járó-kelő emberekhez Krisztusban az Atya Egyszülöttjében,

akinek áldott születésén örvendünk.

Külön szeretnék azokhoz szólni, akiket az Úr születése sajátos élethelyzetben talál: A gyermeket váró szülők Józseffel és Máriával élhetik át a nagy adventet és karácsonyt: szeretettel fogadni egy születő és megismételhetetlen emberi életet. Mások a gyász és fájdalom könnyeivel küszködve, betegségtől meggyötört, vagy halálfélelemben, mások magányosan, elhagyatottan töltik az ünnepet, vagy beleesve a bűnök okozta lelki nyomorúságba. Ne féljenek! Krisztus mindenben hasonlóvá lett hozzánk a bűnt kivéve. Ha evilági biztonságainkat elvesztjük is, életünk Krisztussal el van rejtve az Istenben. Bízzanak az Üdvözítőben és legyenek vele egységben, s ha lehet engedjék, hogy a Bűnbánattartás szentségében és az Oltáriszentségben Krisztus megérintse szentvédő testüket-lelküket.

Áldott, szent karácsonyi ünnepeket kívánok minden kedves olvasónak és boldog új esztendőt az Úrban. Józsa Attila plébános

Jézuskára várva

Németh Tibor felvétele

Számvetés, előretekintés

A közelgő év vége és az új esztendő nemcsak szűkebb családi körben, hanem ennél nagyobb közösségekben, többek között nagyközségünkben is az elvégzett munka értékelésére és a további tervek kimunkálására nyújt lehetőséget. Ezekről kérdeztük Fenes Iván polgármestert.

➤ A tavaly decemberi helyhatósági választások után az idén új megbízási időszakba lépett Ön is. Milyen célokkal?

– Világos és átlátható önkormányzati politikát folytatok. Meggyőződésem, hogy a folytonosság az igazi fejlődés záloga. Boldogulásunk érdekében együttműködést kínálok valamennyi lakosunk számára. Céloom a szebb, jobb és lakhatóbb település.

➤ Egy év alatt ezekből mennyit sikerült valóra váltani?

– Sikerült befejeznünk az elmúlt választási időszakban elkezdett számos beruházásunkat. Ilyenek a bérházak építése, a helyi utak felújítása, a tornaterem hőszigetelése. Megkezdtük az öröklások építését a rendezési terv és az újabb EU-s pályázatok kidolgozását.

➤ Mire büszke és mivel elégedett leginkább?

– Büszke vagyok az eddig elért eredményeinkre, amelyeket közös erővel, összefogással és akarattal valósítottunk meg. Elégedettséggel tölt el, hogy településünk neve jól cseng határokon innen és túl is.

➤ Van-e olyan az idei céljai és tervei között, amelyek nem teljesültek? Miért?

– Természetesen vannak. Túlnyomórészt apróbb dolgok ezek, de azért nagyon fontosak. Ilyen az esővíz elvezetésének problémája egyes utcáinkon, vagy a megszülyedett csatornafedelelek. Terveztem a helytörténeti könyvünk felújított változatának megjelentetését is. Sajnos anyagi problémák miatt csak az előkészületig jutottunk el.

➤ Mikorra sikerül ezek pótlása?

– A problémák orvoslása és a hibaelhárítás nálunk folytonos. A helytörténeti kiadvány jövőre megjelenik.

➤ Rövidesen újabb családok költözhetnek korszerű bérházakba. Azok, akik az elkövetkező években szeretnék saját családi fészekhez jutni, s nem tudnak saját családi házat építeni, milyen lehetőségekkel számolhatnak, ha a szülőhelyükön, vagyis Bős Nagyközségben szeretnék letelepedni?

Sikeres esztendőt búcsúztatunk

Németh Tibor felvétele

– Januárban 23 lakásba költözhetnek a bérlők. Jövőre újabb bérházak építésébe kezdünk. Odafigyünk a gyengébb anyagi háttérrel rendelkező családok boldogulására is, számukra alacsonyabb kategóriájú lakásokat építünk. Ugyanakkor lehetőség nyílik kiváló minőségű öröklások vásárlására is. Erről egyébként ebben a lapszámban is olvashatnak az érdeklődők.

➤ A nagyközségben országos viszonylatban is jelentős számú társadalmi és kulturális szervezet, továbbá sportegyesület tevékenykedik. Az önkormányzat miként támogatja őket?

– Egyesületeink száma 25. Ők azok, akikre mindig számíthatunk. Ékes bizonyítéka ez annak, hogy Bőson pezsgő kulturális és társadalmi élet zajlik. Tevékenységüket minden elképzelhető módon támogatjuk. Főként anyagilag, de rendelkezésükre bocsátjuk a községi autóbust és munkájukhoz helyiséget biztosítunk.

➤ Milyen a kapcsolata a polgármesternek a helyi képviselő-testülettel?

– Kitűnő. Együttműködésünk a megértés, tisztelet és felelősség jegyében folyik.

➤ Köztudott, hogy a 2004-ben csatlakozott uniós tagországok, köztük Szlovákia is, 2013-ig nagy összegű brüsszeli támogatáshoz jut. Milyen pályázatokat készít a bősi önkormányzat annak érdekében, hogy hozzájuthasson ezeknek az anyagi forrásoknak bizonyos részéhez?

– Kidolgoztuk a község gazdasági és szociális fejlesztési programját, amelyet a közgyűlés már elfogadott. A pályázatok előkészítése már folyik. Brüsszeli támogatásból szeretnénk megújítani iskoláinkat, óvodánkat, a tűzoltószertart, az egészségügyi központot, befejezni a csatornázást. Egyéb célokra is szeretnénk uniós forrásokhoz jutni. Arra törekszünk, hogy ezután is sikerek legyenek.

➤ A tavalyi választási kampány meglehetősen éles volt a nagyközségben. Lecsitultak-e már a kedélyek?

– Nem szeretnénk a közelmúlt sajnálatos eseményeivel foglalkozni. Erre sem időm, sem energiám

nincs. Tudom, hogy mit akarok és teszem a dolgom. Nagy erőt jelent számomra a képviselő-testület és a lakosság támogatása.

➤ Van-e olyan célja, amelyet mindenképpen jövőre szeretne valóra váltani?

– Igen. Szeretném, ha megújulna a főter, valamint a Szentháromság szoborcsoport. Így a központ igazi mezővárosi jelleget nyer.

➤ Ön elvállalta a felkérést és a járási tűzoltószervezet elnöke lett. Miért fogadta el, és milyen tervekkel, ezt a tisztséget?

– Maga a felkérés is nagyon megtisztelő számomra, hiszen járásunk tűzoltói országos viszonylatban is kimagasló megbecsülésnek örvendenek. Munkájukat önzetlenül végzik, ami manapság nagyon ritka és éppen ezért tiszteletet érdemel.

➤ Közeledik a karácsonyi és az év végi ünnepkör. Mit kíván a bősieknek az új esztendőre?

– Kívánom, hogy a karácsony fénye ragyogja be napjainkat az új esztendőben is. A karácsonyi öröm adjon erőt és egészséget, valamint kitartást, hogy munkánkat sikerrel végezhessük. Szilvássy József

A tettei beszélnek

Bürgöndi László csendben, szinte észrevétlenül érkezik a megbeszélte találkozóra. Beszélgetésünk alatt egyetlen hangos szó sem hagyja el a száját. Végig halkan, megfontoltan válaszol. Nyilván ezért is kedvelik őt a bősiek. És nemcsak ők.

Feltételezésem az a tény igazolja leginkább, hogy a rendszerváltást követő első helyhatósági választások óta, megszakítás nélkül tagja a helyi képviselő-testületnek.

– Majdnem tíz évig –1976-tól 1985-ig – ugyan Dunaszerdahelyen laktunk, mert az ottani élvonalbeli egyesületben birkóztam, de azért mindenki ismert akkor is itthon. Ahol aztán családi házat építettem és végleg letelepedtem. Hazaköltözésem után a helyi Hydrostavban dolgoztam ácsként, 1990-től pedig a bósi önkormányzat műszaki szolgáltatásokat nyújtó cégében ezermesterkedem, hiszen itt igazán sokféle munka akad – mosolyog beszélgetésünk során először.

Elgondolkodik egy kis ideig, amikor arról faggatom, hogy miként lett helyi képviselő...

– Többen kértek tizenhét éve, hogy induljak. Világéletemben valóságos ember voltam, hívó a feleségem, a három gyermekem és az unokám is. Az én értékrendemben a felebaráti szeretet, mások gondjainak orvoslása fontos helyet foglal el. Szíven viselem nagyközségünk sorsát, jelenét és jövőjét. Ezek a gondolatok és érzelmek kavargtak bennem, amikor beleegyeztem a jelölésbe. Azóta meg mindig megválasztanak a negyedik körzetben, így aztán már több mint másfél évtizedet húztam le ebben a tisztség-

Kiegyensúlyozott családi életet élünk

Fogas Ferenc felvétele

ben – derül fel ismét az arca. Azonnal válaszol arra a kérdésemre, hogy helyi képviselőként mire a legbüszkébb:

– Elsősorban arra, hogy közös erővel sikerült felújítanunk a helyi római katolikus templomot. Megszépült a helyi kálvária is, s az áldozatos közösségi munka révén ma a jelentős számú bósi hívők igazán méltó helyen gyakorolhatják lelki és vallásos életüket.

Némi szünet után folytatja: – Mi Bősön valóra váltottuk Reményik Sándor erdélyi költő örök érvényű intelmét, vagyis nem hagytuk, hanem felújítottuk a templomot és az

iskolát is. Önkormányzatunk jelentős önrészből és uniós forrást is szerezve korszerűsítette az Amade László Magyar Tannyelvű Alapiskolát. Azóta az anyanyelvi oktatásnak is méltó létesítménye van nagyközségünkben.

Ezután a felújított utakat, majd az átadásra kerülő bérházakat sorolja elégedetten.

– Gondok nincsenek is a községben? – vallatom tovább.

Mintha kissé hangosabban válaszolna: – Dehogynem! Mindig akad valami probléma, de ezeket igyekszünk megoldani. Az általam képviselt választóközter lakói is gyakran

fordulnak hozzám, s én mielőbb igyekszem orvosolni a gondjaikat. Ha egyedül nem tudom, akkor a képviselőtestület segítségével. Persze, nálunk is akadnak türelmetlenkedők, még elégedetlenkedők is. Többen például mielőbb sportcsarnokot akarnának látni Bősön. Ennek mi is örülnénk, hiszen jól tudjuk, hogy az iskolai tornatermek már nem elegendők a birkózóink, a kempósaink és mások edzéséhez. De fontossági sorrendet kell tartani, először az iskolát kellett rendbehozni, meg az utakat. Remélem, belátható időn belül jut pénz, uniós támogatás az áhított sportcsarnokra is – közli bizakodva.

Ismét halkabba fogja, amikor a családjáról kérdelem: – Feleségem a somorjai OSP Danubius cégben könyvelő, a nagyobbik leányom kozmetikus, a mi családi házunkban rendezte be a szépségszalonját. Fiam már harmincéves, nő, náluk született az első unokám. Kisebbik lányom pedig tizenöt múlt, ugyan csak Somorjára jár, de ő gimnáziumba.

Szabadidő? Kedvtelés?

– Leginkább a helyi focimeccsek és birkózóversenyek. Meg a családi kerékpározások, azokat mindannyian kedveljük. Hiába faggatom, többet nem mond önmagáról és a családjáról.

– Nálunk nem történnek különleges, úgynevezett szenzációs dolgok. Boldog, kiegyensúlyozott, valóságos családi életet élünk, mindenki teszi a dolgát, erről pedig nem kell sokat beszélni.

Igaza van, nyugtázom búcsúzásakor, hiszen Bürgöndi László életéről és munkásságáról a tettei beszélnek legékebben. Szilvássy József

Meghitt együttlét

December 8-án a zsúfolásig megtelt római katolikus templomban a „házigazdán” kívül még 5 baráti kórus (három hazai és két magyarországi) is elfogadta meghívásunkat, hogy közösen, a zene csodálatos harmóniájával megpróbáljuk fokozni az advent, a várakozás, a „nagy misztérium” hangulatát. A vendéglátók nevében Józsa Attila plébános úr köszöntötte a roppant fegyelmzett és hálás közönséget; aki előbb a: lébényi, a pozsonyepérsesi, a vásárhelyi, a nagymenyéri, a gyarmati,

végül pedig a bősiek produkcióját láthatta-hallhatta. Műsorukban a következő kórusművek csendültek fel: 1. Johan Sebastian Bach: Ave Mária-ját énekelte Fodor Bianka, ötödik osztályos tanuló, a kórus legfiatalabb szólóénekes, orgonán kísérte az édesapa (a helyi kántor); 2. Nádasdi Kálmán: Karácsonyra; 3. Várdi Ferenc: Karácsony dicsérete; 4. Carl Age Eliasson: Kyrie (kizárólag csak női karra írott könyörgés); 5. Carl Age Eliasson: Sanctus. Szólt énekelte: Vörös Gabriella; 6. Gio-

vanni Battista Cosetti: Ave Mária; 7. Pretórius: Karácsonyra. Vezényelt: Hozák Margaréta, a csinos, roppant energikus pedagóguskarnagy. A csoportok szereplését egy vacsora-meghívás és vidám zenés szórakozás követte a helyi művelődési házban. Itt Nagy Anikó mérnök és Miklós Ferenc köszöntötte meg a kórustagoknak és karnagyainak a színvonalas szereplést: „Szerencsére vannak még lelkes nők és férfiak; idősök és fiatalok, akik a kultúra oltárán hajlandók szabadidejüket

feláldozni, hogy mi részesei lehessünk annak a „várásznak”, zenei élménynek, melyről a megjelent kórusok ma délután tanúbizonyságot tettek” – hangsúlyozták.

Továbbá, megköszönték hűségese támogatóinknak: az önkormányzatnak, a polgármester úrnak és a helyi vállalkozóknak az anyagi hozzájárulást is, mely nélkül bizonyára nem lehetett volna ez az este ilyen felhőtlen, kellemes együttlét, méltó az ünnephez.

Csőrgő Mária

A zord időjárás sem szegte kedvüket

Gazdag választékból válogathattak

Bősön régen is tartottak őszi kirakodóvásárokat, de aztán fél évszázadon keresztül abbamaradt ezek megszervezése. Végül 1998-ban a polgármesteri hivatal és több lelkes lokálpatrióta kezdeményezésére visszatértek ehhez a színes hagyományhoz. Idén ugyan a szokásos két kirakodóvásár helyett csak egy Simon-Júda volt, ezt október 19-20. között rendezték a község piacterén.

– Az időpont megválasztásakor mindig igazodunk a párkányi Simon Júda vásárhoz, hogy az érdeklődők oda is, és hozzánk is eljuthassanak – tájékoztatott Fenes Iván polgármester. Sajnos, idén az időjárás nem fogadta kegyeibe a kilátogatókat, valószínű ezért is volt a vártól kisebb az érdeklődés. De amitől egy községi kirakodóvásár különbözni tud a várositól, az a meghittség, a fűlsiketítő zene nélküli családi hangulat. Itt még az embereket is könnyebb szóra bírni. A művelődési ház előtti teret birtokba vették a piaci árusok, az ínycsiklandó falatokat, jófajta nedűket kínáló vendéglősök. Voltak vagy negyvenötön az első napon, szombaton pedig harminckilencen. Ez alig maradt el a tavalyi árusok számától, nem is sok, nem is kevés, épp elegendő ahhoz, hogy kedélyes

legyen a rendezvény. Mivel tavaly nyáron adták át az árusok mögötti piactéren a községi játszótér, amely minden előírásnak és szabványnak tökéletesen megfelel, idén sem kellett körhintasokat hívni, a gyerekek így is jókat mulathattak játszhattak, hintázhattak. S természetesen az sem egy elhanyagolható szempont, hogy a szülőnek mindez egy fillérjébe sem kerül. Közelmében szemléltető vásárlók: pró-

bálgatnak, kérdezzetnek: mégis mennyi az annyi? Bartalos Elemérék látogatába jöttek lányukhoz Pozsonyból Dunaszerdahelyre, hallva a bőszi vásárról, családostul kocsiba ültek, hogy körülnézzenek és olcsóbban vásárolhassanak maguknak ősze, mint ahogy azt a fővárosban megtehetnék. Mindketten kabátot, és meleg pulóvert szerettek volna vásárolni. – Az üzletekkel az a gond, hogy ilyenkor már in-

kább a téli ruhaneműre összpontosítanak, őszi, átmeneti kabátot szinte alig talál. Hosszas leskelődés után aztán a mustra sikerrel járt: mindegyikük megtalálta a magának megfelelő ruhaneműt, és elégedetten közölték: jövőre biztosan újra itt lesznek.

Csicsay Szilvia Nyáradról, díspárnákat kínált a vevőknek, azt mondja, tavalyhoz képest kissé alulmaradt az érdeklődés, kevesebb volt a látogató, így a forgalma is. Szerinte a hideg időjárás is közrejátszott a gyér vásárlási kedvben. Ez inkább a szombati napra volt a legjellemzőbb, amikor valóban erős szél fújt. Arrébb menve ismerős arcokra bukkanok: dunaszerdahelyi árusok, akik főként konfekcióárut értékesítenek, külföldről hozott pulóvereket, nadrágokat. Ők cseppet sem voltak kedvesezettek, jól érezték magukat, a forgalmukra sem panaszkodtak, elmondták, számukra természetes, hogy eljönnek Bősre, hiszen amióta a Simon-Júdát rendezik, ők azóta rendszeresen járnak ide árusítani.

Csakúgy, mint eddig mindig, kedvező visszhangja volt a vásárnak a lakosok körében annak ellenére, hogy kísérő programokat idén nem szerveztek. Érdekes volt és rendkívüli. Hogy miért? Azt majd egy későbbi cikkben elárulom.

Undesser Tímea

Nem hiányozhattak az ínycsiklandó falatok sem

Undesser Tímea felvételei

Bensőséges adventi hangverseny Bősön

Meghitt hangulatú koncertet tartottak december 8-án délután a helyi nagyközség önkormányzata és a Csemadok szervezésében, a római katolikus templomban.

Ezt a szívet, lelket melengető, az adveni várakozást nemesítő rendezvényt már tizenötödik éve szervezik meg. Az ünnepi eseményen a közönség hat énekkar egyenként tíz-tíz perces műsorát hallhatta. Fellépett a lébényi Liszt Ferenc Vegyeskar, az ugyancsak magyarországi Gyarmat község énekkara, továbbá a Kis-Duna Vegyeskar Pozsonyeperjesről, a vásárúti Kis-Dunaág énekegyüttes, a nagymegyeri Bárdos Lajos Vegyeskar, valamint a bósi Kék Duna Vegyeskar. Az adventi időszakban az egyház arra szólítja fel az embereket, hogy gondolkodjanak el azon, mit is kell változtatni életükben. Az adventi énekeink is ezt fejezik ki: hiszünk abban, hogy bűnbánatunk és megtérésünk jutalmaként Isten elküldi a Megváltót – hangsúlyozta ki homíliájában Józsa Attila a Bósi Hírmondónak.

(und) **Nagy sikert aratott a Kék Duna Vegyeskar**

Undesser Tímea felvétele

Bósi szupermaraton!

A szupermaraton egyik megállója Bős volt

Undesser Tímea felvétele

Október 20-án a vásárral egyidejűleg most is Bős volt az egyik megállóhelye a Bécs-Pozsony-Budapest szakaszokon áthaladó maratonversenynek.

A községen áthaladó, Pozsonyból érkező versenyzők frissítőt kaptak, valamint itt mérték az addigi részidejüket is. Az ötnapos rendezvénynek ez volt a második napja, Bősről a benevezettek Győr felé haladtak tovább. Kovács Sándor, budapesti versenybíró a Bósi Hírmondónak elmondta, ötvenöt egyéni versenyző vett részt a szupermaratonban, valamint 160 öt-fős csapatok, akik váltakozva futottak. Az első napon valamivel több, mint 91 km-t tettek meg a jelentkezők, Bécs-Pozsony szakaszon. A

második nap Bécs-Győr következett, 84,6 kilométerrel. Harmadik napon a Győr-Tata szakasz következett 60 km-rel, aztán Tata-Budakeszi. Majd a végcél a Budakeszi-Budapest volt. "Tizennyolc éve rendezzük meg a versenyt, második éve kapcsolódnak be a szlovákok is. Hálásak vagyunk, mert nagyon sok támogatóra leltünk Szlovákiából" – közölte. A szupermaraton lényege, hogy nemcsak futással, de görkocsolyával, biciklivel is elindulhattak a versenyre, sőt Győrben még egy mozgáskorlátozott kislány is csatlakozott hozzájuk, aki kerekesszékekkel tette meg a Tatáig tartó körülből 60 kilométernyi távot.

Undesser Tímea

Új lakóházak Bősön

A lakóházakat a Bala Byty Kft. építi

A két éven belül felépülő lakás-komplexum Bős község központjában, az Iskola utcában, sok önálló öröklakásra és modern életstílusra vágyó polgár és család gondjait oldhatja meg.

A beruházó Bala-byty Kft. Az érvényes építkezési engedélyek birtokában és a jóváhagyott tervek alapján megkezdte 2007 augusztusában a projekt kivitelezését. A tervzetben 45 új lakás építése szerepel, amelyek közt megtalálhatók a mai igényeket kielégítő, gazdaságosan fenntartható, jó helykihasználású egy-, két- és háromszobás lakások. Kis alapterületük miatt jó befektetésnek számítanak. A kivitelező részvénytársaság – BALA a.s. – három lépésben fogja megvalósítani a tervet, figyelembe véve a keresleti tényezőket és a lakásvásárlás iránti érdeklődést.

Az első lépésben egy társasház épül két különálló bejárattal, amelyek 18 lakást foglalnak magukba. Mellette bérbe vehető üzlethelyiségek lehetősége kínálkozik. A parkolási gondok, és az itt lakók személygépkocsijainak biztonságos elhelyezése megoldást nyújt a lakáshoz tartozó parkolóhely. A befektető

Bala-byty Kft. a lakásokat mindazoknak ajánlja, akik szeretnék vidéki környezetben élni városi életstílusban. A jó infrastruktúra miatt fiatal pároknak, egyedülállóknak, az idősebb korosztálynak, de gyermekkel rendelkező családoknak ugyanúgy ideálisak az itt épülő lakások.

A kivitelező építővállalat a lakóházakat legkorszerűbb technológiával, a legkiválóbb, környezetbarát alapanyagokat használva, minden téren eleget téve az újonnan felmerülő igényeknek és a mai kor követelményeinek megfelelően építi meg. A kiváló ötkamrás rendszerű, magas hőszigetelésű ablakok, az egyedi fogyasztást mérő órák és fűtésrendszer, az átgondolt tervrajzok egy új életminőséget biztosítanak.

A tervező törekedett arra, hogy ne csak egyszerű épületegyüttest alkosson, hanem egy új életformát teremtsen, figyelembe véve az egyének ízlését és igényeit. A földmunkák már befejeződtek, jelenleg teljes erővel folynak az építkezési munkálatok. Az építkezés egyes fázisait fotók öröklítik meg, amelyek megtekinthetők lesznek a beruházó internetes honlapján www.bala.sk, így azok (akár a karosszékből is) folyamatosan nyomon követhetők.

Már most lehetőség van a lakások megvásárlására!

A lakások és az üzlethelyiségek vásárlására előnyös hiteltételeket biztosítanak a Bala-byty Kft.-vel együttműködő banki intézmények. A vásárlók már 15 % önrész befizetésével, ingatlan elővételi szerződést köthetnek leendő lakásukra, és a fennmaradó 85 % -t a használatba vétel után (kolaudáció) fizetik ki, így az a vásárló tulajdonába kerül. Ha a leendő lakástulajdonos nem rendelkezik a 15 %-os önrésszel, lehetőség nyílik individuális meg egyezésre a fizetési feltételekről.

Információt az értékesítőktől kaphatnak a következő címen: Németh Hajnalka, Bratislavská ulica 1941, Šamorín vagy az alábbi telefonszámon: 031/562 31 41, esetleg mobil számon 0903 772 605. Alapinformációval a bősői községi hivatalban is szolgálhatnak vagy kérdezzék Mészáros Árpád helyi képviselőt. Örömmel fog az új lakásba beköltözni, és az első perctől örömmel fog benne lakni.

(x)

Minden korosztálynak ideálisak az itt épülő lakások

Társadalmi naptár

Újszülöttek: 1. Jenis Christofer, augusztus 19.; 2. Varga Sebastián, szeptember 17.; 3. Csörgő Zoltán, szeptember 19.; 4. Nagyová Glória, október 13.; 5. Szabo Dominika Kornélia, október 17.; 6. Matko Olivér, október 23.; 7. Kováčová Jessika, október 23.; 8. Fenes Ákos, október

27.; 9. Csörgő Sára Terézia, október 30.; 10. Kiss Tamás, november 6.

Elhaláloztak: 1. Hodossyová Júlia, szeptember 22.; 2. Tataiová Gabriella, szeptember 29.; 3. Palkovič Ivan, szeptember 30.; 4. Puskás Štefan, október 3.; 5. Botlő Teodor, október 8.; 6. Novák Lubomír, októ-

ber 16.; 7. Patasi Ondrej, október 28.; 8. Nagyová Alžbeta, október 29.; 9. Bottová Jolana, október 29.; 10. Gajdoš Rudolf, október 29.; 11. Bódis Mikuláš, október 31.; 12. Csóková Irena, november 3.; 13. Bothová Anna, november 8.; 14. Izsmán Július, november 19.; 15. Vida Vojtech,

november 19.; 16. Csicsai Zoltán, november 23.; 17. Vida Vojtech, november 24.

Házasságot kötöttek: 1. Ing. Laczó Robert – Mgr. Soókyová Silvia, október 10.; 2. Ing. Horváth Péter – Ing. Lelkesová Helena november 10.

Új év, új bérlakásban

Az új önkormányzati lakások bérbeadásának feltételeiről és a lakbérek magasságáról döntöttek a bósi képviselők november 30-i testületi ülésükön. Nagy Anikó hivatalvezető ismertette a már kész önkormányzati bérlakások megépítésének költségvetését, amely a közművesítéssel, építkezéssel és egyéb kiadásokkal együtt megközelítik a negyvenmillió koronát.

Ebből vissza nem térítendő támogatásként a község hét millió koronát kapott. Összesen huszonhárom bérlakásról van szó, melyek árát a lakók harminc év alatt fizetik majd vissza a falunak. A törvényi előírásoknak megfelelően évente maximális bérlati díjként a lakóktól az összköltség öt százalékát kérhetik. A képviselő-testület javasolt, majd elfogadott éves bérlati díja csupán a lakásépítésre fordított huszonkilenc millió korona négy százaléka lett. A bérbeadó (esetünkben a községi hivatal) jogköre, hogy a meghatározott bérlati tarifán bármikor változtathat: emelheti és csökkentheti is azt. Az egyik tizenkét lakásegységből álló tömbben egy-, kétszobás, illetve egy darab háromszobás lakások vannak, míg a másik egység tizenegy lakóotthona csak kétszobás lakásokból áll. A bérlati díja az egyszobás lakások esetében havonta minimum 2679 korona, a kétszobásaké pedig maximum 4863 korona lesz. Az egy fennmaradó háromszobás lakás az önkormányzat tulajdona lesz, s vendégházként használják majd.

A bérlati szerződést november 3-án írták alá a leendő lakókkal, akik ekkor egy éves pénzbiztosítékot voltak kötelesek befizetni a község hivatalának.

Januárban már beköltözhetnek a családok az új lakásaikba

Német Tibor felvétele

Fenes Iván polgármester elmondta, a 23 bérlakásra eleinte több volt az érdeklődő, viszont a törvény által megszabott feltételeknek kevesebben feleltek meg, mint amennyi volt a kérvényező. Január 12-én már be is költözhet új otthonába.

Szó volt még azokról a tervekről is, hogy a község további tíz, alacsonyabb kategóriájú lakás építését készíti elő. Ide olyan családok költözhetnek majd, akik szociálisan hátrányos helyzetűek. Ezt egy éven belül szeretnék kivitelezni.

Az önkormányzat tárgyalásokat folytatott a Műszaki Egyetem (KUZ) vezetésével, akik felmondták az ott lakó harminchat családot bérlati szerződését. Tartottak egy lakógyűlést, ahol az a megegyezés

született, hogy azok az ottlakók, akiknek nincs lakbérhátraléka, továbbra is maradhatnak – bizonyos feltételek mellett. Több családot a nem fizetők közül már ki is költöztettek. Az egyetem vezetősége csak akkor hajlandó „megtérni” ott a családokat, ha a bérlő ezután maga a község lesz, vagyis a lakók a községi hivataltól bélik majd otthonaikat. Ezzel együtt lakbéremelésre is számítani lehet az ottlétüknek. Mint Fenes kifejtette, nem sok választásuk van, el kell fogadni azokat a feltételeket, amiket az egyetem hivatalos személyei ajánlottak. Azokkal, akik maradhatnak az egyetem lakásaiban, a községi hivatal bérlati szerződést ír majd maximum fél éves időszakra. Ez egyfajta biztosí-

tékot is jelent a hivatal számára. Természetesen a tárgyalások tovább folytatódnak, ennek eredményéről később tájékoztatunk. December 14-re tűzték ki az év utolsó, ünnepi plénumának időpontját. Aznap a falu vendégül látja régióunk tollforgatóit és lapigazgatóit.

Egy emlékkönyv kiadásába fogtak a bősiek, amely a község történetét dolgozza majd fel. Ezt ezer példányban szeretnék megjelentetni. Dicsérték a község új, korszerű és vonzó honlapját is, amelyen a legfrissebb információkat is megtalálhatja az olvasó: kezdve a költségvetés részletes ismertetésétől, egészen a helyi érvényű rendelkezésekig.

Undesser Tímea

Összáró a kultúrházban

November 18-án ismét az élő népi muzsikától és gyermekzsivajtól volt hangos a helyi művelődési központ.

Mi, a Csemadok Alapszervezete mellett működő Aranykert felnőtt néptáncsoport tagjai ugyanis játszó- és táncházba hívtuk az érdeklődőket – az alkotni, szórakozni vágyó iskolásokat, szüleiket és a gyerekeket. Ezen a délutánon családközi és erdélyi táncokból adtunk

ízeltőt: lassú és gyors csárdásból, verbunkosból, bemutattuk a széki párost, amit a bátrabbak ki is próbálhattak. Az élő zenét a Reviczky Péter vezette Pántlika zenekar szolgáltatta, melynek további tagjai: Boráros Péter és Szabó János. Míg a többiek ropták a táncot, a vendégek kézműves-foglalkozásokat lehettek el az óvónénik és az anyukák közreműködésével. Ezzel a kisértő, esős vasárnapot próbálták derűsebbé varázsolni. Készültek a

tárgyak serényen: papírból, gyöngyökből, és különféle termékekből. Egyedire sikeredtek az ekkor szokásosan készített töklámpások is. Újdonságként még a nevezésként „kulisszatitkaiba” is bepillantást nyerhettünk. De nem feledkezhetünk meg a fűrgő ujjú horgoló lányokról-asszonyokról sem. A népi hagyományok ápolása és megőrzése érdekében tett fáradságos küzdelmünk lassan gyümölcsözővé válik számunkra, hiszen

egyre bővül a csoport újabb és újabb fiatal táncolni akaró fiatalokkal. Nagy öröm ez nekünk, hiszen ez azt is jelenti, hogy sikerült megszerettünk újra a népi táncot községünkben. Az utánpótlásképzésre is gondot fordítunk, hiszen idén egy újabb, kizárólag óvodásokból álló gyerekcsoportot alakítottunk. A csodálatos nap után ismét találkoztunk, december 9-én, az angyalvárón.

Bernáth Zoltán

Fontos az anyanyelv!

...**„Itt akarok lenni ember, magyar!” te ifjúkori fogadkozás megelégszem e szóval: szeretnék...**

Gyurcsó István szívbe markoló sorai jutnak eszembe, amikor mostanság egyre többször hallom, hogy itt, a Csallóközben is már „megkondultak a vészharangok” – előadásokat, filmvetítéseket, nyitott napokat tartanak a magyar tannyelvű oktatási intézményeink megtartása érdekében. Köztudott, hogy iskolákat, óvodákat vonnak össze, szüntetik meg egy tollvonással – mondván – drasztikusan csökken a gyereklétszám. Nem vitás, lasssan elfogyunk... A valóság azonban másutt keresendő. Egy ötezer lelket számláló nagyközségben, mint Bős, ahol a szlovák lakosság hivatalos számaránya csupán 1-2%-os, roppant szomorúsággal tölt el az, hogy „sikkes” lett manapság szlovák óvodába, iskolába járni, sőt magyar óvodából szlovák iskolába

iratkozni. Pedig az önkormányzat becsületére váljék: évek óta mindent megtesz intézményeink életben tartásáért.

Akkor vajon miért?

A vegyes házasságok kötötték 99%-ban a szlovák nyelvűség győz! (tisztelet a kivételnek!) A költő szavaival élve: „fonák a szándék, ha mindig a gyengébb nyújt kezét”.

Akkor mi motiválja a magyar családokat? „Hogy megtanuljanak az állam nyelvén jól kommunikálni” – olvashattuk Zalka Lóránt: Magyar gyerek magyar óvodában... című cikkében. Bizonyára. De valóban, készült-e valaha is felmérés arról, mennyire lettek sikeresebbek a szlovák óvodát, iskolát végzett diákok? A másik érv, hogy „ne kelljen annyit szenvedniük a nyelvi nehézségek miatt”, mint annak idején szüleiknek kellett. Kétségtelen, óriási a követelmény. De vajon nem nagyobb bűn vagy büntetés-e a gyerekeknek, ha ez a szenvedés nem

tizenöt évesen, hanem már három-négy évesen kezdődik el? Ráadásul ilyesmi már alig létezik, hiszen a magyar tannyelvű iskolánkban is megtanulnak a gyermekeink szlovákul. És egy világnyelvet is, amely egyre inkább ugyancsak fontos lesz az érvényesülésükhöz. Manapság pedig mindannyian tévét, videókat egyéb műsorokat néznek, sokat utaznak, s így játszva elsajátíthatják a szlovákot is. Még a kerületi tanügyi hivatal illetékese sem értette, hogy a „csak” magyar nyelven beszélő gyerekek miért járnak szlovák óvodába, s ha már a szülő ezt választotta csemetéjének, akkor miért nem beszélnek otthon, a családban is kizárólag szlovákul? Hát igen. Vajon miért? Mi vár rájuk a jövőben? Ki fogja bennük elmélyíteni a magyarság-érzetüket, gyökereikhez, hagyományaikhoz, történelmükhöz való ragaszkodásukat?! Áldozatvállalás, felelősségteljeség, helytállás, küldetés tudat nélküliség, értelmüket vesztett szavak! Legyen

lámpás a pedagógus. Bizony, nagy tiszteletet érdemelnek a szlovák pedagógusok is: naponta nevelni, magyarázni, mesélni, imádkozni tanítani, életre felkészíteni a gyereket úgy, hogy egyáltalán nem, vagy csak részben érti a hozzá intézett szavakat. De rendkívül büszke voltam november 10-én, a „magyar lámpásokra” is, a kívül-belül, testben és lélekben megújult Amade László Alapiskolában megrendezett nyitott nap alkalmával. Roppant nagy szakmai tudásról, ügyességről, tehetségről tett tanúbizonyságot Zalka Lóránt tanító úr, Sebő Renáta igazgatónő és az egész tantestület. Mélyre nyúló gyökereik, az anyanyelvük és szülőföldjük iránti ragaszkodásuk, szeretetük ezen a napon gyémántként csillogott. Mind ezt látva, hallva, megtapasztalva hiszem és vallom: ahogy a rossz példa, úgy a jó is ragadós. Remélhetően végre Bősen is.

Csőrgő Mária

Nyitott nap az iskolában

November 10-én Szülőföld – Anyanyelv – Iskola címmel nyitott napot tartott a helyi magyar alapiskola, melynek keretében gazdag kultúrprogramok várták az érdeklődőket.

E szombati nap nem titkolt célja volt megszólítani azokat a magyar szülőket, akiknek gyermekük óvodáskorú vagy iskolaköteles, hogy a beiratkozás napján jól tudjanak dönteni, adják magyar iskolába gyermeküket, tudatosítva az anyanyelvi oktatás fontosságát. A nyitott nap programját iskolánk tanulóinak mősora indította, Zalka Lóránt tanító bácsi vezetésével. Ezt követte az igazgatónő, Sebő Renáta köszöntője. Hatalmas volt az érdeklődés. Nem is csoda, hiszen olyan előadók, együttesek, zenekarok léptek fel nálunk, akiket nem lehetett figyelmen kívül hagyni. A délelőtti folyamán főként a hozzánk ellátogató gyerekeket szórakoztatta a bőszi cserkészek bábszínháza, Zalka Judit módszertani előadásával egybekötve, valamint a dunaszerdahelyi Pántlika népzeneke, akik muzsikájára a bőszi Aranykert Néptánc csoport tagjai táncoltak. A rendhagyó zeneórát követően táncra perdülhe-

Sebő Renáta, Sándor Anna docens és Zalka Lóránt

Undesser Tímea felvétele

tett bárki az iskolai táncházban. Korra délután különleges szlovák nyelvi órát tartottak iskolánk pedagógusai, név szerint Horváth Renáta a felső-, és Bodó Julianna pedig az alsó tagozatban. Így a szülők is meggyőződhetek arról, hogy igenis színvonalas szlovák oktatás folyik intézményünkben. Az órát megtekintette Sándor Anna docens,

a nyitrai Konstantin Egyetem magyar nyelv és irodalom tanszékének vezetője, aki a tanórákat követően tartalmas és szakszerű előadást tartott Anyanyelven vagy államnyelven? címmel. Választ kaphattunk többek között arra is, milyen okai vannak az egyre elterjedtebb jelenségnek, hogy egy magyar szülő szlovák iskolába iratja be gyerme-

két, na meg arra is, hogy ez mennyire megterhelő és káros a gyermek lelki és szellemi fejlődése szempontjából. Az este már kicsit lazább hangulatban zajlott: az Amade Quatro zenekar bevezető koncertjét követően a népszerű Kicsi Hang duó szórakoztatta az iskola egész folyosóját betöltő közönséget. Sebő Renáta, igazgatónő

Dsida Jenő: Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese, áhitat
minden szívét átítat.

Pásztorjátások be-bejönnek
és kántálva ráköszönnék
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjfélü üzenet:
Kis Jézuska született!

József Attila: Karácsony

Legalább húsz fok hideg van,
szelek és emberek énekelnek,
a lombok meghaltak, de született egy ember,
meleg magvető hitükről
komolyan gondolkodnak a földek,
az uccák biztos szerelemmel
siető szíveket vezetnek,
csak a szomorú szeretet latolgatja,
hogy jó most, ahol nem vágtak ablakot,
fa nélkül is befűl az emberektől
de hová teszik majd a muskátlikat?
Fölöttünk csengőn, tisztán énekel az ég
s az újszülött rügyező ágakkal
lángot rak a fázó homlokok mögé.

Mécs László: Karácsony

Mesével nagy gyermekszemedben megjöttél újra szent karácsony,
jöttél szívekbe sekrestyének: gyertyásan gyúljon az öröm.
És minden oltár átkot fáklyáz, ökölbe görbül a köröm,
vér csurran a karácsonyfákról, könny gömbölyül az új kalácson...
Naptamadattól naplenyugatig csendőrszurony feszül az égnek:
úgy tartják az álcsillagokkal kicifrált rongyos horizontot...
Hol most az angyal? Az, ki régen ez éjen békeszárnnyat bontott?
Szuronyban szárny fennakadt és megfagyott ajkán az ének...
Magányom ablakán kinézek a Krisztus-éhes éjszakába,
a tél korán jött: kertem mélyén sok megfagyott virág-kísértet
bólint, és zörren hófödötten, és sírnak, hogy csak félig éltek...
A szél futkos füttyös bolondként, s rugdalja őket pajkos lába...
A kerten túl az utcamedre: ott hömpölyög a nagy kloáka:
árulkodóknak rothadt szíve (mint Sátán szennyes ürüléke)
gyűlölködés, gyalázat ömlik sötéten, jaj és nincsen vége
és árad mindent elborítóan a hosszú, a hosszú éjszakába...
A bűzös árban mélyen bujkál a jóság szüzi borzadálya
a tiszta szívek kagylójában, mint drága fényű gyöngyvetés...
Úgy mennék bujdosó búvárnak s hol gyöngyöt termel szenvedés,
mind összeszedném s Betlehembe vinném a három szent királlyal...
A nagy kloáka ködje kormos: tudom, feljöttél, mégse látszol
te Betlehembe hívó csillag! Úgy mennék, s merre, nem tudom...
A pásztorokkal, vándorokkal, együgyűekkel egyúton
csak mennék, míg elém virulna barmok között a játszi jászol.
És mondanám: parányi jászol! te sártekének legszebb virága,
mely tartod csöppnyi Jézusunkat, az égből csöppent tiszta mézet,
a csillagokba nőjj csodának! Nőjj szuggeráló szent ígézet,
és csurgasd kelyhed édességét a mérgezett szívű világra!
És szólnék: Jézus, szent mosolygás, arany báránka, Isten csókja,
gyöngécske harmatos kacsódat merítsd a bűzös kloákába:
s a rothadásból rózsák lesznek, bimbóz a száradt lelkek ága,
és földerül az Ember arca, és csókot hány a csillagokra...
Szurony már nem szúr emberhúsba, lehullanak minden börtönrácsok,
duruzsol mind hűlt kemence: muzsikál benne a szeretet!
Minden szegények melegszenek, és minden rongyos gyerekek
karácsonyfát, lovacsát kapnak és sohasemfogyó kalácsot...
Jézuska, Isten báránkjája! csinálj csodát nekünk:
az égből dobd le a kicifrált sok csalfa fényű csillagot!
Csillag legyen kéklő szemecskéd, szíved szórjon ránk illatot
s az angyalajkról elesett dal legyen testvéri énekünk!

Kányádi Sándor: Isten háta mögött

üres az istálló s a jászol
idén se lesz nálunk karácsony
hiába vártok
nem jönnek a három királyok

sok dolga van a termetőnek
mindenkivel ő sem törődhet
messzi a csillag
mindenüvé nem világíthat

megértjük persze mit tehetnénk
de olyan sötétek az esték
s a szeretetnek
hiánya nagyon dideregtet

előrelátó vagy de mégis
nézz uram a hátad mögé is
ott is lakoznak
s örülnének a mosolyodnak

A bósi aranykovács

Az elmúlt hetekben két helyszínen, két korosztályban kötöttfogásban csatáztak a bajnoki érmeért a honi klubok birkózópalántái. Ezeken az erőpróbákon összesen hét dél-szlovákiai köztük három bósi elsőség került a jegyzőkönyvbe.

Az idősebb diákok privígyei sportcsarnokban megrendezett megmérettetésén tizenhét honi klub 103 tehetsége küzdött az érmeért. A bósiek legeredményesebb képviselőjének Kovács Attila bizonyult, aki a 38 kg-os súlycsoportban diadalmaskodott. „Az éremhalmazó Attila ezúttal is igazolta, hogy korosztályában, súlycsoportjában szlovákiai szőnyegeken nincs ellene. Ez volt egyébként védencem zsinórban tizenkettedik bajnoki elsősége. Négy versenyzőnk közül hárman érmes helyezést produkáltak. Kovács mellett még ketten – Fernyák Attila (47 kg) és Tatai Attila (32 kg) – kerültek dobogóra” – értékelte védenecsei aktivitását id. Rákóczi János, a Bósi Birkózóklub elnök-főedzője. A folytatásban Bánovce volt a házigazdája a fiatalabb diákok országos szabadfogású bajnokságának, melyen 15 szlovákiai klub képviselőjében 118 szárnyait bontogató tehetség csatázott az érmeért. Köztük a bósiek képviselői is, akik ugyan a kötöttfogásra szakosodtak, ám ahogy ezt az eredmé-

Hét éremből hármat a bósiek hoztak el

Illusztrációs felvétel

nyek is igazolják, a másik fogásnemben is otthonosan mozognak. A Duna-partiak két súlycsoportgyőzelmet, további dobogós és

pontot érő helyezéseket produkáltak. A 27 kilósok mezőnyében Bábits Erik, a 31 kilós súlycsoportban pedig Bertók Nikolasz végzett

az élen. Elismerést érdemel Rákóczi János (40 kg) ezüstérme, hiszen súlycsoportjában 19 versenyző vetelkedett a győzelemért. (ágh)

A jubileum jegyében

Jubileumi évre készül a helyi asztalitenisz-szakosztály, amely 1958-ban alakult meg. A szakosztály a 2007/2008-as bajnoki évfolyamban négy csapattal vesz részt kerületi szinten a pontvadászatban. Az első, vagyis az A csapat a II. ligában szerepel, váltakozó eredményeket produkál.

A fakó, azaz a B csapat a ranglétrán egy emelettel lejjebb jut szóhoz, előkelő pozíciót foglal el a tabellán. A C csapat a dunaszerdahelyi járási bajnokságban vitézkedik, míg az ifik kerületi szinten pingpongoznak. Az edzések a helybeli magyar tannyelvű alapskola tornatermében zajlanak, Hei-

zer Ferenc szakosztályelnök és Mátel László szakmai irányításával. Annak ellenére, hogy a szakosztály és a két bósi alapskola együttműködik, mégis gondok vannak az utánpótlással. Ez a megállapítás a fiatal nemzedék képviselőire vonatkozik, akik az átépített, korszerű tornateremben gyakorolnak, nem azt nyújtják, amit a vezetők és edzők joggal elvárnak tőlük. A javítás érdekében a szakosztályvezetés a téli időszakban sportágnépszerűsítő rendezvényt szervez, melynek elsőrendű küldetése az asztalitenisz iránt érdeklődők felkutatása, beszerzése. Élve a kínálókozási lehetőséggel az asztalitenisz iránt érdeklődőket a hetente kétszer, kedden és csü-

törtökön este hat és nyolc óra között zajló edzéseinkre invitáljuk.

Ugyanakkor a sportrajongókat meghívjuk bajnoki mérkőzéseinkre. Szombat 10.00-12.00 óra között az ifik, 16.18.00 óra között pedig a felnőttek párharcaira kerül sor. Az utánpótlás képviselőinek további fejlődését, az állandó játéklehetőséget a szakosztály három felnőttcsapatnál szavatolja. A versenyeztetés, a sportfelszerelés biztosítása komoly anyagi hátteret, fedezetet igényel. A szakosztály zökkenőmentes működéséhez nélkülözhetetlen pénzeszközöket Bős sportszerető polgármestere, Fenes Iván, valamint a képviselőtestület biztosítja önkormányzati forrásokból.

Mivel a bósi asztalitenisz 2008-ban jubilál, ezért a szakosztály vezetősége azon munkálkodik, hogy a jeles évfordulót rangos tornával, csapatai javuló eredményeivel tegye emlékeztetővé.

A zöld asztalnál serénykedve a következő játékosok öregbíthik Bős jó hírnevét a bajnoki viadalokon: Heizer Ferenc, Lichtblau Tibor, Riédli Zoltán, Pavol Marček, Kozmár József, Gajdos Imre, Mátel László, Czikhart János, Dosztál Iván, Dosztál Maroš, Mészáros Ferenc, Kozmár Gábor, Csaplár László és Mészáros György – akik a zöld asztalnál serénykedve, a kis kacsukludát búvólve öregbíthik a Duna-parti nagyközség jó hírnevét. Köszönet érte. (ái)

Felemás fociósz

Odahaza veretlenek maradtak a bősiek

Ezzel eleve lemondtak a győzelemről...

Az edző felelőssége

– Nem rohanhattunk fejfel a falnak. Vendégként nem csak a rivális játéktudását, teljesítményességét, hanem foci diplomáciájának erejét is figyelembe kellett venni a taktika kidolgozásakor. Sikerorientáltak vagyunk, egykor futballistaként, az utóbbi időben immár edzőként a győzelem motivált. Ugyanakkor tudatosítottam azt is, hogy a focit pontokra játsszák, ezek megmaradnak. A szépségdíjas meccsek viszont csakhamar a feledés homályába merülnek. A felelősség mindig az edzőé – folytatta eszmefuttatását a szakember, aki azt is közreadta, hogy a játékosok őszi teljesítményével, a D. Vestenice elleni mérkőzés kivételével, elégedett volt. – Mindenki nagyon igyekezett, tudása legjavát nyújtotta. Megérdemlik a drukkerok buzdítását. Köszönet érte. Bősön jól feltételek állnak a rendelkezésünkre az eredményes, színvonalas munkához. Ebben orosz-lánrészt vállalt a községi hivatal, sokat segítenek a szponzorok is. Természetesen sikeres eredményeink háttérben agilis vezetőink állnak. Azon leszünk majd, hogy tavasszal tovább öregbítsük a bőszi foci jó hírnevét” – fejezte be elemző értékelését Szaban Tibor.

Ágh István

Hengereltek a nyugat-szlovákiai III. labdarúgóliga őszi idényének zárófordulójában a bősiek, akik a nyitrai ČFK elleni 6:1-es győzelmüket követően huszonhárom ponttal a tabella 5. helyén teltek. A Duna-partiak egy elsősgel büszkélkednek: a legtöbb találatot, szám szerint harmincketőt éppen Szaban Tibor edző védenecsei produkáltak. A csallóköziek szakvezetése, ahogy ez az idény végi számvetésből is kiderül, a pozitívumok ellenére sem teljesen elégedett az értékelte időszak produktumával.

Idénybeli legek

„A helyezés mindenképpen dicséretet érdemel, hiszen az élvonalban tanyázunk. Miénk a mezőny legeredményesebb kollektívája, az értékelte időszakban mi produkáltuk a legnagyobb arányú győzelmet (Bős–Párkány 9:0). Hazai pályán megőriztük veretlenségünket” – fogalmazott az együttes trénera, Szaban Tibor. Az igényes és szókimerő mester azt is tudja, hol szorít a bőszi fociépő. – Legalább öt ponttal többet lehetett és kellett is

volna szerezniük. Odahaza kétszer remiztünk. A Partizánske elleni döntetlent kudarcnak tartom. A kiváló játékerőt képviselő J. Bohunice elleni meccs úgyszintén pontosztokodással végződött, amit reális eredménynek tartok. Vendégként egyetlen pontot sem zsákmányoltunk, ami viszont borzolja a kedélyeket. A csallóközi régiórangadón, a somorjai Pomlában nyernünk lehetett és kellett is volna. Az első félidőben remekeltünk, fordulás után érthetetlenül kiengedtünk. Summa summárum nagyobb odafigyeléssel, kis szerencsével minimum öt ponttal többet szerezhettünk volna – folytatta értékelését a szakvezető, aki azt is közreadta, hogy csupán egy összecsapáson játszottak védenecsei mélyen a tudásuk alatt.

Csak kirándultak

A Dolné Vestenice otthonában csapnivalóan teljesítettünk. A meccs lefújása után azt mondtam a fiúknak, hogy ide ma kirándulni jöttünk... Vágbesztercén nagyon jól fociztunk, a meccset azonban a hazaiak nyerték meg 4:2 arányban. A további helyszíneken, például az elit

mezőnyben helyet foglaló negyedik és a galántaiak pályáján, lépést tartottunk a vendéglátókkal, 0:1-es vereséggel utaztunk haza – ecsetelte a vereségeket Szaban. A szurkolók, de a klubvezetők némelyike is úgy vélekedett, hogy a bősiek olykor bizony a kelleténél is nagyobb figyelmet fordítottak a bekkelésre.

Csicsay Kornélt minden mérkőzésen keményen őrizték

Bőszi Hírmondó – Bős Nagyközség Önkormányzatának lapja – Megjelenik negyedévente. Felelős kiadó: Fenes Iván polgármester. Szerkesztő: Undesser Tímea. A szerkesztőség címe: Bős Községi Hivatal, 930 05, Gabčíkovo. Tel.: 037/594101, fax: 031/594 406. Grafikai előkészítés: InterMedia – Androvics Péter. Nyomja: Valeur, s.r.o., Dunaszerdahely. Engedélyszám: 2/1996. INGYENES!

Gabčíkovský spravodaj – Periodikum Samosprávy obce Gabčíkovo. Vychádza štvrťročne. Zodpovedný vydávateľ: Iván Fenes, starosta obce. Redakčne pripravila: Tímea Undesserová. Adresa redakcie: Obecný úrad, 930 05, Gabčíkovo. Tel.: 031/594 101, fax: 031/594 406. Grafická príprava: InterMedia – Peter Androvics. Tlač: Valeur s.r.o., Dunajská Streda. Číslo povolenia: 2/1996. ZDARMA!